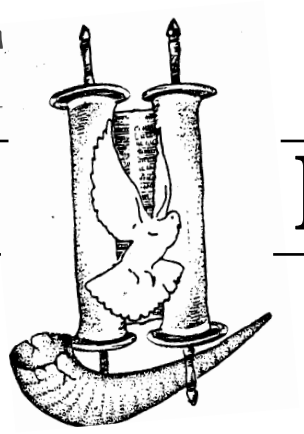
GELOOF FAITH

In Die Woord In The Word

Geloof is uit die gehoor en die gehoor is deur die Woord van God Rom. 10:17

Faith cometh by hearing and hearing by the Word of God. Rom. 10:17

Written Messages can be sent to us via **WhatsApp** on : **079 067 2984**

You are now able to read and download all our books , previous newsletters and listen to Dr James van Zyl ministering on our website :
www.stangerchristiancentre.com

HOEKOM MOET EK NOG MY SONDES BELY AS GOD DIT AL VERGEWE HET?

Dis ’n vraag wat gereeld in die harte van opregte gelowiges opkom: “As Jesus aan die kruis vir al my sondes gesterf het – die wat ek al gepleeg het en selfs dié wat ek nog gaan doen – hoekom moet ek dit dan steeds bely?” Hierdie vraag raak aan die hart van die evangelie en aan die wese van ons verhouding met God.

Wanneer iemand tot geloof in Christus kom, word daardie persoon volkome vergewe – daardie vergifnis is volledig en onherroeplik. Soos Kolossense 2:13 sê: “Hy het julle saam met Hom lewend gemaak… Hy het al ons oortredinge vergewe.” Tog leer die Skrif duidelik dat belydenis steeds ’n belangrike deel is van die gelowige se lewe. Waarom? Omdat belydenis nie gaan oor om God se aanvaarding te herwin nie, maar oor om Sy teenwoordigheid ten volle te beleef. Dis nie ’n wetlike plig nie, maar ’n geestelike voorreg. Kom ons kyk na vyf redes waarom belydenis steeds noodsaaklik is vir kinders van God:

1. Belydenis herstel gemeenskap met God

Wanneer ons as gelowiges sondig, raak dit nie ons status as God se kinders nie – daardie identiteit bly vas in Christus. Maar sonde belemmer wel ons verhouding met Hom. Soos ’n kind wat teen sy vader sondig, bly die familiebande ongeskonde, maar die vertroue en nabyheid kan skade ly.

Psalm 32 is ’n aangrypende voorbeeld. Dawid vertel hoe sy liggaam gebuk gegaan het toe hy sy sonde stilgehou het: “Toe ek geswyg het, het my gebeente uitgeteer deur my gebrul die hele dag” (v.3). Maar toe hy uiteindelik bely het, het hy verligting en vrede ervaar: “Ek het U my sonde bekend gemaak… en U het die ongeregtigheid van my sonde vergewe” (v.5).

Net so wil God hê dat ons in ’n lewende, intieme verhouding met Hom moet wandel – en belydenis is die pad terug na daardie nabyheid. Soos in die gelykenis van die verlore seun (Lukas 15), hardloop die Vader ons tegemoet wanneer ons terugkeer met ’n belydende hart. Die omhelsing wag reeds.

2. Belydenis stel ons in staat om geestelik te groei

Ons het almal nog ’n vleeslike natuur waarmee ons daagliks stry. Selfs Paulus erken: “Wat ek haat, dit doen ek” (Romeine 7:15). As ons ons sondes ignoreer of probeer regverdig, gaan ons geestelike groei stagneer. Belydenis bring ons sonde in die lig, waar God dit kan aanspreek, reinig, en ons help om dit te oorwin.

1 Johannes 1:9 gee ’n wonderlike belofte: “As ons ons sondes bely, Hy is getrou en regverdig om ons die sondes te vergewe en ons van alle ongeregtigheid te reinig.” Hierdie reiniging is nie net ’n herstel van verhouding nie, maar ook ’n pad van heiligmaking – om al meer soos Jesus te word.
Belydenis is soos geestelike huis skoonmaak: dit verwyder die rommel wat ons visie vertroebel en ons gewete verhard. Spreuke 28:13 sê: “Hy wat sy oortredinge bedek, sal nie voorspoedig wees nie, maar hy

wat dit bely en laat staan, sal barmhartigheid vind." Ware groei begin waar daar eerlikheid is.

3. Belydenis kweek nederigheid en 'n afhanklikheid van God

Om jou sonde te bely is 'n daad van diep nederigheid. Jy sê in effek: "Here, ek kan nie sonder U nie. Ek het gefaal en ek het U genade nodig." Hierdie houding is presies wat God soek in Sy kinders – nie vroom pretensie nie, maar 'n nederige hart.

Jesus se gelykenis van die Fariseër en die tollenaar (Lukas 18:9–14) wys dit duidelik: die man wat regverdig huis toe gegaan het, was nie die een wat sy eie geregtigheid geprys het nie, maar die een wat met oë neergebuig gebid het: "Wees my genadig, o God, ek is 'n sondaar!"

As ons nalaat om te bely, begin ons harte verhard. Ons raak gewoond aan kompromie en verskoon ons gedrag. Maar wanneer ons bely, gee ons weer erkenning aan God se heiligheid en ons eie afhanklikheid. Jakobus 4:6 sê: "God weerstaan die hoogmoediges, maar aan die nederiges gee Hy genade." Belydenis is dus ook 'n geleentheid om meer genade van God te ontvang.

4. Belydenis is deel van gehoorsame dissipelskap

Jesus het ons geleer om te bid: "Vergewe ons ons skulde, soos ons ook ons skuldenaars vergewe" (Matteus 6:12). Hierdie gebed was nie bedoel vir ongelowiges nie, maar vir Sy dissipels. Dit is 'n daaglikse herinnering dat ons, selfs as gereddes, steeds sukkel en steeds die Vader se genade nodig het.

Om ons sondes te bely is om in die lig te wandel, soos Johannes dit stel: "As ons in die lig wandel… dan het ons gemeenskap met mekaar, en die bloed van Jesus Christus, sy Seun, reinig ons van alle sonde" (1 Johannes 1:7). Wanneer ons sondig – en dit gebeur – gee God ons die voorskrif: bely dit, moenie dit toemaak of wegsteek nie.

Gehoorsaamheid bring altyd vryheid. Ons Vader verlang nie dat ons onder skuldgevoelens gebuk gaan of in verborge sonde vasval nie. Sy uitnodiging tot belydenis is 'n uitnodiging tot geneesing en herstel.

5. Belydenis bring vreugde en hoop in God se voortdurende vergifnis

Ten slotte – belydenis moet nie iets wees wat ons vrees nie, maar iets wat ons na God toe trek. Hoekom? Omdat ons weet ons het reeds 'n Voorspraak: Jesus Christus, die Regverdige (1 Johannes 2:1). Ons bely nie om vergewe te word nie, maar omdat ons glo dat ons is vergewe – en dat God daardie vergifnis wil laat leef en werk in ons daaglikse ervaring.

Wanneer ons ons sondes bely, herinner ons onsself weer aan die waarheid van die evangelie: Jesus se bloed is steeds kragtig. Ons gewete word verlig, die las van skuld val weg, en ons ervaar weer die vreugde van ons verlossing. "Herstel aan my die vreugde van u heil," bid Dawid in Psalm 51:12 – en dit is wat God getrou doen.

Elke keer as jy voor God kom met 'n opregte hart en sê: "Ek is jammer, Here, ek het gesondig," antwoord Hy met genade, nie veroordeling nie. Sy liefde verander ons, en Sy genade bring ons terug na die plek van vryheid, vrede en vreugde.

Afsluiting

Ons bely ons sondes nie om weer God se liefde te bekom nie – dit het Hy reeds ten volle gegee in Christus. Ons bely sodat ons daagliks in die lig van daardie liefde en vergifnis kan leef. Belydenis hou ons hart sag, ons verhouding met God lewend, en ons siel ontvanklik vir Sy stem.

So moenie huiwer om te sê: "Here, ek het verkeerd gedoen." Daardie woorde lei nie tot verwerping nie, maar tot omhelsing. "Nader tot God, en Hy sal tot julle nader" (Jakobus 4:8).

Mag belydenis vir jou nie 'n las wees nie, maar 'n lewenspad na groter nabyheid aan jou Vader – waar daar volkome vreugde is.

Bybels vir Mosambiek

Hoewel ons beplande uitreik na Noord-Mosambiek moes uitgestel word weens omstandighede buite ons beheer, bly ons opgewonde en vol vertroue dat God steeds groot dinge gaan doen wanneer dit later vanjaar plaasvind. Ons pastoor, David Gumede, is steeds gereed om te gaan sodra die deur oopgaan.

Die behoefte aan Portugese Bybels in die gebied is steeds groot, en dit is ons hartsbegeerte om soveel as moontlik saam met hom te stuur wanneer die reis uiteindelik plaasvind. Daarom wil ons julle aanmoedig—daar is nog tyd om deel te word van hierdie wonderlike geleentheid om God se Woord na die uithoeke van Afrika te bring.

As jy graag wil bydra tot hierdie bediening, sal ons dit opreg waardeer. Elke Bybel wat gestuur word, is ’n saad van waarheid wat geplant word in mense se lewens. Ons sal graag in ’n toekomstige nuusbrief terugvoer gee sodra die uitreik plaasvind.

Matteus 9:37-38

Hy sê toe vir sy dissipels: “Die oes is groot, maar die arbeiders min. Bid dan die Here aan wie die oes behoort, om arbeiders uit te stuur vir sy oes.”

Bankbesonderhede

Naam: Stanger Christian Centre **| Rekeningnommer:** 53730091667
Bank: FNB **| Tak:** 220129 **| Verwysing:** Bybels

Laat ons saamwerk om lig en lewe te bring aan dié wat dors is na die Waarheid. Jou betrokkenheid maak ’n ewige verskil.

UIT ONS KANTOOR

Geseëndes,

Psalm 106:13:
“Maar hulle het gou sy werke vergeet; hulle het nie op sy planne gewag nie.”

Ons almal wat weergebore kinders van God is, begeer om in Sy volmaakte wil vir ons lewens te wandel. Ons weet dat Sy planne veel groter is as enigiets wat ons ooit kan droom of voorstel. Maar dikwels raak ons ongeduldig—ons wil die eindresultaat sien nog voordat die pad behoorlik begin het. Die volk van Israel was net so. Hulle wou nie leer om God volkome te vertrou nie, ongeag wat teen hulle kom nie.

As daardie geslag gekies het om God se karakter te leer ken en Hom onvoorwaardelik te gehoorsaam—selfs in die klein dingetjies—sou hul uitkoms anders gewees het. Hulle sou die beloofde land ingegaan het met dieselfde onwrikbare geloof as Josua en Kaleb, en hulle sou reusagtige hindernisse gesien het as niks meer as sprinkane in die lig van God se krag nie.

Ons wil julle aanmoedig om vandag julle geloofspad te omhels, met die wete dat God getrou is om Sy volmaakte wil in en deur julle lewe te voltooi, wanneer julle gewillig aan Sy planne onderdanig is—bo julle eie.

Dankie uit ons harte

Ons wil ook net uit die diepte van ons harte dankie sê aan elkeen van julle vir julle liefde, ondersteuning en gebede. Julle is vir ons ’n groot seën, en ons dra julle voortdurend in ons gebede. Mag julle die vrede, leiding en teenwoordigheid van God elke dag ervaar.

Liefdegroete

Meg Van Zyl en die Gebedspan

HANDING OUT THE INHERITANCE

Joshua 15–19
God's ancient promise to Israel begins to reach its fulfillment in these chapters of Joshua, as the tribes are each assigned their portions of the promised land. This is no small moment in the story of redemption—it is triumphant, historic, and deeply spiritual. After centuries of waiting, wandering, and war, the people of Israel are finally stepping into their inheritance.

Yet as with so many mountaintop moments in Scripture, this scene is not without complexity. These chapters—Joshua 15 through 19—are full of detailed land descriptions, tribal borders, and geographical listings. At first glance, they may seem dry or irrelevant to New Testament believers. But if we look more closely, there are powerful lessons here—lessons about God's faithfulness, the importance of obedience, and the ongoing battle to fully take hold of what God has given.

Let's take a closer look.

The Inheritance Begins

In chapter 13, we saw how the tribes of Reuben, Gad, and half of Manasseh received their inheritance east of the Jordan River. Chapter 14 introduces Caleb's bold request for Hebron—a mountain region inhabited by giants. Caleb, now 85 years old, remains as fearless and faith-filled as ever. One gets the sense he's still charging ahead like a warrior with the windows down and the engine roaring. Age hasn't dulled his passion, nor has time diminished his trust in God.

When we arrive at chapter 15, we see the detailed allotment of land to the tribe of Judah—Caleb's tribe. Interestingly, Caleb's personal allotment in Hebron is mentioned before the description of Judah's territory, which also includes Hebron. Why? Because God seems to want us to pause and notice Caleb's faith. His story is a shining example of a man who wholly trusted the Lord, even in the face of towering enemies.

Judah's inheritance is described at length in this chapter, and rightly so. Judah is the largest of the tribes and the most spiritually significant. From this tribe would one day come Israel's kings—and ultimately, the King of Kings, Jesus Christ. Judah's borders are drawn, its cities named, and its people prepared to settle. In verse 12 we read, "This is the boundary around the people of Judah according to their clans." These are not just boundary lines on a map—they are a testimony to God's provision. The people are surrounded, quite literally, by the goodness and faithfulness of God. Just as He knows where every boundary falls, He knows exactly where you and I live, work, and walk. His providence extends to every corner of our lives.

Faith, Courage, and Missed Opportunities

In verse 14, we read again of Caleb's triumph: "And Caleb drove out from there the three sons of Anak." These were giants, feared by many. Yet Caleb trusted not in his own strength, but in the power of God. His example is meant to stir the hearts of Israel—and of us. If Caleb, an elderly man, can defeat giants by faith, then surely God's people can overcome the obstacles in their own inheritance.

Caleb, ever the encourager and mentor, seeks to stir the younger generation. He offers his daughter's hand in marriage to the man who captures the city of Debir. This wasn't just about war—it was about raising up leaders who would trust God. A young man named Othniel rises to the challenge, wins the battle, and wins his bride. Faith, courage, and action are honored. The conquest continues, and the list of Judah's conquered cities grows long.

But the chapter doesn't end on a high note. The final verse of chapter 15 gives a sobering report: "But the Jebusites, the inhabitants of Jerusalem, the people of Judah could not drive out." One word changes the tone—but. Despite all the victories, there remains this one failure. The Jebusites will linger in Jerusalem, and their presence will prove to be a spiritual stumbling block in generations to come.

Compromise and Comfort

Chapter 16 tells the story of the descendants of Joseph—his two sons, Ephraim and Manasseh. You may recall how Jacob, Joseph's father, had adopted these grandsons, effectively giving Joseph a double inheritance (Genesis 48:5–6). The land is divided accordingly. Half the tribe of Manasseh has already settled on the east side of the Jordan, and now the other half, along with Ephraim, receives territory in the promised land.

But again, we find a troubling refrain. In verse 10 we read, “They did not drive out the Canaanites who lived in Gezer.” The people compromised. Rather than fully obey God’s command to remove the idolatrous nations, they settled for partial obedience. They put the Canaanites to forced labor instead of removing them entirely. This might have seemed like a clever solution, but it was not God’s plan. Partial obedience is, in reality, disobedience—and the long-term consequences would be devastating.

The pattern continues in chapter 17. We find a wonderful moment of faith as the five daughters of Zelophehad come forward to claim their inheritance. These courageous women believed in God’s promises and stood boldly before Joshua to request what was rightfully theirs. Their faith is celebrated and rewarded.

Yet, again, we read of failures in verses 12–13: “Yet the people of Manasseh could not take possession of those cities… they did not utterly drive them out.” What began as a conquest marked by trust in God begins to waver as compromise and fear creep in. The Canaanites remained. Their chariots were intimidating. But to the Lord of Hosts, even the most advanced Canaanite weaponry was no more than a child’s toy.

Grumbling and God’s Response

In verses 14–18 of chapter 17, the people of Joseph come to Joshua to complain. They argue that their portion is too small. Joshua, however, sees through the complaint. He challenges them: “If you are numerous, go clear ground for yourselves.” In other words, stop complaining and start working. If they truly believed in God’s power and promises, they would act in faith, not fear.

They protest again—this time citing the iron chariots of their enemies. But the issue isn’t iron; it’s unbelief. The land was theirs by divine promise. The only thing standing in the way was their lack of faith.

Worship and Settlement

In Joshua 18:1, a new and glorious moment arises: “Then the whole congregation of the people of Israel assembled at Shiloh and set up the tent of meeting there.” The tabernacle, the visible symbol of God’s presence, is moved from Gilgal to Shiloh. This is a spiritual milestone. Shiloh becomes the center of worship and a reminder to the people that, though the fighting is not completely over, the land now lies subdued. God has done what He promised. His people must continue to walk in obedience and finish what He began.

Shiloh, where archaeologists have uncovered stones believed to be part of the tabernacle’s foundation, is a powerful place—a reminder of where God’s glory once dwelled, where Joshua worshiped, and where Samuel played as a child. Shiloh reminds us that God’s presence must remain central in our lives, even when we are surrounded by the blessings of fulfilled promises.

A Humble Leader’s Reward

Finally, in chapter 19, after all the tribes have received their land, Joshua is offered the privilege of choosing any city for himself. Remarkably, he does not choose a fertile plain or a bustling city. He selects a small, neglected town in the mountains of Ephraim and sets about rebuilding it. Joshua, the great leader and warrior, ends his journey with humility and service.

Here is a man worth emulating—a leader who didn’t serve himself but others, who trusted God from beginning to end, and who, even in blessing, chose simplicity over luxury.

A Call to Faithful Obedience

As we reflect on Israel’s mixed record in taking possession of the promised land, we can’t help but see ourselves. We, too, are heirs of promises—spiritual promises in Christ. And like Israel, we sometimes fail to fully take hold of what God has given us.

Where are we hesitating to obey? What strongholds remain in our lives because we haven’t trusted God to drive them out? Are we like Caleb—bold in faith—or like the people of Joseph, comfortable in our compromise?

Let us not settle for partial obedience or delayed faith. Like Joshua, Caleb, and the faithful few, may we fully trust the Lord, boldly claim His promises, and humbly walk in His ways.

THE FOLLOWING **AUDIO BOOKS** ARE NOW AVAILABLE ON OUR WEBSITE

(Click to view)

'n Suksesvolle Huwelik
Bybelse Antwoord oor Genesing
Besluite
Die Krag van Vergifnis
Die egte en die misleide Christelike Kerk
Die Naam van ons God
Goddelike Wysheid vir die Mens
Die Feestye van die Here
Ken Jou Vyand
Die Tweesnydende Swaard
God Eis 'n Heilige Lewe
Hoe belangrik is die Ou Testament
Getuienisse—Volume 1
Die Bybel en siektes
Geloof soos n Mosterdsaad
Paulus se doring in die vlees
Hoe moet ek Bid
Israel of Ishmael
Geloofsbrood vir die Somer
Hoe kan ek verlos word van vrees?
Die Vrou na God se Hart
Stap vir Stap
Slaankrag in Lofprysinge
Vanaf Eden tot by die Kruis
Vas en Gebed
Wat is die gevare oor Karate
Wat is die New Age
Wat Verwag God van die Huisgesin?
Geloofsbrood vir die Winter
Die Groot Verleier
Getuienisse—Volume 1
Getuienisse—Volume 2
Getuienisse—Volume 3
Oorwinning Oor Depressie
Wat is die ware Bybelse Geloof
Laat God Siekte Toe
Ondervind die Heilige Gees
Waarom sommige nie genees word nie
Wat sê die Woord van God oor die Doop?
Hoe kan ek die duiwel se aanvalle oorwin
Wie veroorsaak rampe en siektes
Soldaat wees vir Jesus
Waarom Die Bybel Die Enigste Woord Van God Is
God Will Jou Genees
Getuienisse—Volume 4
Lewe In Die Mag Van Jou Tong
Is Goddelike Genesing vir Almal
Mag n Christen Oordeel
Genesing en die Okkult
Kan Woorde Jou Lewe Regeer?

